11/04/2022

Με ευλογίες από την Κέρκυρα ο τελευταίος Κατανυκτικός Εσπερινός στην Κίσαμο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Στον ιστορικό Ι. Καθεδρικό Ναό Αγίου Σπυρίδωνος, (Κίσαμος), εν μέσω πυκνού εκκλησιάσματος, τελέστηκε ο τελευταίος Κατανυκτικός Εσπερινός της περιόδου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλοχίου.

Του Εσπερινού ακολούθησε πνευματική ομιλία υπό του Αιδ. Πρωτ**. π. Θεμιστοκλή Μουρτζανού**, Γεν. Αρχιερατικού Επιτρόπου της Ι. Μητροπόλεως Κερκύρας, με θέμα: **«Στην προσμονή της Μεγάλης Εβδομάδας».**

Ο χοροστατών Ιεράρχης, με λόγους θερμούς, χαιρέτισε και καλωσόρισε τον

εκλεκτό ομιλητή, **ευχαριστώντας τον Σεβ. Μητροπολίτη Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριο, «τον αγωνιστή Επίσκοπο»,** όπως ανέφερε, δια την ευλογητική άδεια ελεύσεως του Αιδ. Πρωτ. π. Θεμιστοκλή Μουρτζανού. «Στην πορεία μας προς το Πάσχα καλούμεθα να ζήσουμε, να βιώσουμε, τα κορυφαία γεγονότα της πίστεως μας, να ανοίξουμε διάπλατα τα ώτα της καρδιάς και να ακούσουμε τι ο Χριστός θέλει από εμάς και να μην μείνουμε στα δικά μας αιτήματα προς Εκείνον», σημείωσε **ο Σεβ. Ποιμενάρχης κ. Αμφιλόχιος**.

Ακολούθως ο εκλεκτός ομιλητής, με λόγο μεστό και κατανοητό, αναφέρθηκε στο οδοιπορικό της Αγίας και Μεγάλης Εβδομάδας, βάση συγκεκριμένων προσώπων που διαδραμάτισαν ρόλο εις τα γεγονότα των αγίων αυτών ημερών, παραλληλίζοντας τους, με τρόπο αριστοτεχνικό, με τον λαό του Θεού σήμερα.

Αναφέρθηκε: «στο πλήθος που κραύγαζε προσδοκώντας τον Χριστό ως θαυματοποιό, το πλήθος που δεν μπορούσε να αποδεχτεί το θαύμα της Ανάστασης», μιλώντας για «απουσία συναισθημάτων από την ζωή», «τον Ιούδα που ξεπέρασε τον πολύτιμο μαργαρίτη, τον Χριστό, για το χρήμα», «η προδοσία της καρδίας», όπως σημείωσε, «τους ψευδομάρτυρες Καϊάφα και υπηρέτη Άννας», παραλληλίζοντας τους με «τους εξουσιαστές κάθε εποχής που φοβούνται όποιον τους βάζει στο περιθώριο», «τον Πιλάτο που η εξουσία νικά την συνείδηση του», «τον Εκατόνταρχο που ως καλοπροαίρετος μεταμορφώνεται σε άγιο Λογγίνο», «τους 2 ληστές, ως τύπους της ανθρωπότητας. Τον εκ δεξιών αμετανόητο ληστή της παλαιάς ανθρωπότητας και τον εξ΄ ευωνύμων μετανοημένο ληστή που ζητά την μνήμη του Χριστού, να τον θυμηθεί στην Βασιλεία Του», διερωτώμενος: «τι ζητάμε εμείς από τον Χριστό; δύναμη και εξουσία ή να μας θυμηθεί στην Βασιλεία Του»;, «τους μαθητές Πέτρο και Ιωάννη, που ήξεραν ότι ο Χριστός τους αγαπά», «τον Σίμων τον Κυρηναίο, τον Ιωσήφ από Αριμαθαίας, τον Νικόδημο», «την Παναγία και τις Μυροφόρες που δείχνουν αγάπη και αφοσίωση μέχρι τέλους και γίνονται οι πρώτοι μάρτυρες της Αναστάσεως», προτρέποντας το πολυπληθές εκκλησίασμα: «Να παρακαλέσουμε τον Εσταυρωμένο όπως συγχωρήσει τις ελλείψεις μας, βάζοντας μετάνοια και αρχή επιστροφής, παρακαλώντας να μας δώσει ταπεινή και σιωπηλή αγάπη».

Ακολούθως μίλησε για τον Άγιο Σπυρίδωνα, Τον οποίο ονόμασε: «οικουμενικό Άγιο, Άγιο ζων, Άγιο της Ανάστασης», καταθέτοντας βιώματα και προσωπικές εμπειρίες θαυμαστών ενεργειών Του, ευχόμενος «Καλή Ανάσταση».

Σε όλο το εκκλησίασμα προσέφερε «με την ευχή του Σεβ. Ποιμενάρχου του κ.

Νεκταρίου», φυλακτά που περιείχαν τμήμα από παντόφλα του Αγίου Σπυρίδωνος.

ΑΓΙΟΥ
ΚΕΡΚΥΡΑ